

A Pécsi Ítéltábla a dr. Vajda Ferenc ügyvéd által képviselt **I.rendű felperes neve** I. rendű., **II.rendű felperes neve** II. rendű (felperesek címe) felpereseknek - az Országos Bírósági Hivatal által képviselt **alperes neve** (címe) alperes ellen - személyhez fűződő jogok megsértése és egyéb iránt indított perében a ... Törvényszék 2016. április 13. napján kelt ...36. számú ítélete ellen a felperesek részéről 40. és 41. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

### **í t é l e t e t:**

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felpereseket, hogy fizessenek meg az alperesnek 15 napon belül, egyetemlegesen 20.000 (húszezer) forint másodfokú perköltséget, és az államnak - külön felhívásra - 48.000 (negyvennyolcezer) forint feljegyzett fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

### **I n d o k o l á s**

Az elsőfokú bíróság fellebbezéssel támadott ítéletével a felperesek keresetét - melyben annak megállapítását kérték, hogy az alperes megsértette személyhez fűződő jogaikat, és ezért kérték az alperest kötelezni 10.000 forint nem vagyoni kártérítés megfizetésére - elutasította. Az alperes .../14. számú ítéletével összefüggésben kifejtette, hogy az ítéletben írtak való tényeknek minősülnek, az ebből levont következtetések, értékítélet pedig nem eredményezheti a jóhírnév sérelmét. Alaptalannak találta a felpereseknek azt a hivatkozását is, hogy az alperes azzal, hogy az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta, nekik kárt okozott. Kifejtette, hogy a Ptk. 339.§ (1) és a Ptk. 349.§ együttes alkalmazásával a bírósági jogkörben okozott kár megtérítése iránti igény esetében a kártérítés általános és különös feltételei együttes fennállását kell vizsgálni, a speciális feltétel az, hogy a kár rendes jogorvoslással ne legyen elhárítható, a Kúria azonban az alperes ítéletét megváltoztatta, a felperesek számára kedvező határozatot hozott, a felperesek sérelme orvoslást nyert, ezért e határozattal összefüggésben az alperessel szemben igényt nem érvényesíthetnek.

Az alperes .../5. számú határozatával kapcsolatban az elsőfokú bíróság rögzítette, hogy az alperes az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta, a határozat nem tartalmaz olyan megállapításokat, melyek alkalmasak lennének az I. rendű felperes becsülete, jóhírneve megsértésére, és nem alapoz meg kártérítést az a tény, hogy az alperes ebben az eljárásban az ügygondnok kirendelésével összefüggés nem értett egyet az elsőfokú bírósággal, de az érdemi döntést helybenhagyta.

Az egyéb, felperesek által megnevezett eljárásokkal kapcsolatban az elsőfokú bíróság kiemelte, hogy a felperesek felhívásra sem jelölték meg az álláspontjuk szerint jogszerűtlen alperesi

magatartásokat, illetve az ezzel okozati összefüggésben bekövetkezett kárt, ezért az egyéb eljárásokat - határozott kereseti tényállás és kereseti kérelem hiányában - érdemben nem vizsgálta.

A II. rendű felperes vonatkozásában utalt arra is az elsőfokú bíróság, hogy a II. rendű felperes nem volt peres fél az eljárásokban, az alperes ezért a személyiségi jogát nem sérthette meg, az eljárásában neki kárt nem okozhatott.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a felperesek terjesztettek elő fellebbezést, fellebbezésükben az elsőfokú bíróság ítélete megváltoztatását, és a keresetük teljesítését kérték. Álláspontjuk szerint az elsőfokú bíróság a hiányos tényállásból téves következtetéseket vont le, a bizonyítási indítványukat elutasította, meg sem kísérelte feltárni a keresetben írt tényállításokat. Sérrelmezték, hogy az elsőfokú bíróság nem vizsgálta meg minden általuk megjelölt eljárást, és a kereseti kérelmüket kizárólag „személyiségvédelmi” tárgyú keresetként kezelte.

Az alperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte.

A fellebbezés alaptalan.

Az elsőfokú bíróság a tényállást a kereset elbírálásához szükséges mértékben feltárta, azt helyesen állapította meg, és a helyesen megállapított tényállásból érdemben helyes jogi következtetést is vont le, ezért a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

Helyesen utasította el az elsőfokú bíróság II. rendű felperes keresetét, a kereset elutasításának helyes indoka azonban - az alábbi indokokra figyelemmel - nem a perbeli legitimáció hiánya, hanem a kereset érdemi alaptalansága.

A Pp. 3.§ (1) bekezdése szerint a bíróság a polgári ügyek körében felmerült jogvitát erre irányuló kérelem esetén bírálja el, ilyen kérelmet, ha a törvény eltérően nem rendelkezik, csak a vitában érdekelt fél terjeszthet elő. A feleket megillető rendelkezési jog azt jelenti, hogy a fél anyagi és eljárási jogaival szabadon rendelkezik, így mindenkinek szabadságában áll anyagi jogainak eljárási érvényesítése, a bíróság igénybevétele. A keresetösségi (igényérvényesítési) jogosultság a fél és a per tárgya közötti anyagi jogi kapcsolatra vonatkozik, azt jelenti, hogy a felperest megilleti-e a keresettel érvényesített jog az alperessel szemben.

A jelen eljárásban a II. rendű felperes a Ptk. 84.§-a és a Ptk. 339.§-a alapján személyhez fűződő jog megsértésének megállapítása, és nem vagyoni kártérítés megtérítése iránt terjesztett elő keresetet, ilyen igényt pedig bárki előterjeszthet, mégpedig azzal szemben, akiről állítja, hogy személyiségi jogát megsértette, és kárt okozott. Az igény érdemi vizsgálata után lehet állást foglalni abban a kérdésben, hogy megilleti-e a felperest az alperessel szemben az általa érvényesített igény. Helyesen látta az elsőfokú bíróság, hogy a II. rendű felperes keresete alaptalan azokkal az eljárásokkal kapcsolatban, amelyekben nem volt fél, mert ezekben az eljárásokban az alperes magatartása vagy mulasztása folytán személyiségi joga nem sérülhetett, kárt nem szenvedhetett, és nem is jelölt meg olyan alperesi magatartást, amely összefüggésben állna akár személyiségi jogsértéssel, akár károkozással.

A felperesek keresetével kapcsolatban helyesen indult ki az elsőfokú bíróság abból, hogy miután személyhez fűződő jog sérelmének megállapítása mellett nem vagyoni kártérítés iránti igényt érvényesítettek, a keresetük alaposságához azt kellett volna bizonyítani, hogy az alperes olyan

magatartást tanúsított, amely személyhez fűződő jogot sértett meg, a nem vagyoni kártérítés ugyanis a személyhez fűződő jog megsértésének Ptk. 84.§ (1) bekezdés e) pontján nyugvó szankciós következménye (EBD2014. P.2). A felperesek személyhez fűződő joga, így emberi méltósága, jóhírneve sérelme azonban nem volt megállapítható.

A felperesek az alperes eljárási szabálysértéseire hivatkozva a tisztességes eljáráshoz való jog megsértésén keresztül az emberi méltóság megsértését állították. A Legfelsőbb Bíróság EBH2007. 1598. számú döntésében kifejtettek szerint a polgári jog által biztosított személyiségvédelem körében az ember személyiségét alkotó lényegi tulajdonságok és ismérvek összessége jelenti az emberi méltóságot, és külön nevesített személyiségi jog hiányában a személyiséget ebben a vonatkozásban ért támadás ad csak alapot az emberi méltóság sérelme miatti személyiségi jogvédelemre. A Kúria a .../4. számú határozatában kifejtette azt is, hogy nem minden alkotmányos alapjog minősül közvetlenül személyhez fűződő jognak. A tisztességes eljáráshoz való jog fontos alkotmányos jog, az egyes eljárások fontos garanciális szabálya azonban nem a Ptk. szabályai szerint érvényesíthető személyiségi jogot jelent. Az Alaptörvényen nyugvó, az emberi méltóságból mint alapjogból levezethető, és a Polgári Törvénykönyv által részletezett személyhez fűződő jogok megsértése megállapításának alapjául önmagában büntető vagy polgári eljárásban elkövetett eljárási szabálysértések vagy mulasztások nem szolgálhatnak, és a személyiségi jogi pernek - a jogrendszerben elfoglalt helyénél fogva - nem lehet szerepe bármely más jogterületre tartozó jogvita eldöntésében, de még véleményezésében sem, a polgári eljárás esetleges hiányosságainak a reparációja alapvetően a polgári eljárás keretei között, annak szabályai szerint lehetséges (EBH2007. 1598).

A fentiek okán az elsőfokú bíróságnak nem azt kellett vizsgálnia, hogy az alperes követett-e el eljárási szabálysértéseket, hanem azt, hogy megsértette-e a felperesek személyiségi jogát. Egyetért a másodfokú bíróság az elsőfokú bírósággal abban, hogy az alperes .../14. számú ítéletében írtakkal nem követett el személyhez fűződő jogsértést. Bírósági ítéletben foglalt megállapítás személyhez fűződő jogsértést csak akkor valósít meg, ha az eljárás kereteit meghaladó, azon kívül eső, szükségtelen, egyben sértő kitételt tartalmaz, ez azonban a perbeli esetben nem volt megállapítható. Az I. rendű felperes személyét a kifogásolt megállapítások nem tüntették fel indokolatlanul bántó, sértő, megalázó módon, ezért a sérelmezett ítéleti indokolás nem ad alapot a jóhírnév sérelmének megállapítására.

Helyesen látta az elsőfokú bíróság azt is, az alperesnek a ... Törvényszék előtt .../2012. szám alatt folyamatban volt elsőfokú eljárással kapcsolatban meghozott másodfokú határozatai sem sértik az I. rendű felperes személyhez fűződő jogait, a szakértői díj megállapítása körében hozott végzés és az ítélet pedig - a fentebb kifejtettek szerint - a jelen ügyben nem bírálható felül.

A felperesek a ...31. sorszám alatti beadványban megjelölt alperesi eljárásokkal kapcsolatban eljárási szabálysértéseket, mulasztásokat állítottak, melyek azonban nem alkalmasak arra, hogy személyhez fűződő jog megsértését eredményezzék, a megjelölt eljárási szabálysértések elviekben sem minősülnek a felperesek személyére ható, személyiségük lényegét alkotó tulajdonságok, azaz az emberi méltóság megsértését eredményező magatartásoknak, ezért a megjelölt eljárási szabálysértések megvalósulását nem kellett vizsgálnia az elsőfokú bíróságnak.

A felperesek fellebbezése sikertelen volt, ezért a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján a másodfokú eljárásban felmerült költségeiket maguk viselik, és kötelesek az alperes másodfokú eljárásban felmerült költségeit megfizetni, mely áll az alperest képviselő jogtanácsos munkadíjából, ennek mértékét a másodfokú bíróság 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (3) és (5) bekezdése alapján

állapította meg. A feljegyzett fellebbezési eljárási illetéket az Itv. 74.§ (3) bekezdése alapján alkalmazandó 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján a felperesek kötelesek megfizetni.

Pécs, 2017. március 14.

Dr. Kovács Ildikó s.k. a tanács elnöke, Dr. Berki Csilla s.k. előadó bíró, Dr. Gyöngyösiné dr. Antók Éva s.k. bíró